

[Hans Larsen-Ledet]

Der er ingen tvivl om, som der også står i forslaget, at ødelæggelserne kan være gået ud over mange haver og deres beplantninger. Men hvad så med sandflugt? Prøv at tænke på de landmænd, der er plaget af sandflugt som på min hjemegn, hvor vi af og til sår om to eller tre gange. Prøv at tænke på, hvad det koster, dels i større gødningsforbrug og dels i mindre udbytte. Prøv også at tænke på kystnedbrydningen. De landmænd, som har købt jord langs kysten, er hvert eneste år udsat for kystnedbrydningen. Der forsvinder nogle meter, og længden af kyststrækningen er afgørende for, hvor stort et areal der forsvinder. Det kan måske blive en halv hektar i løbet af en årrække på 5 år, men der er ingen, der taler om, at der skal ydes erstatning her.

Det er klart, at det er sørgeligt, når det, man har gået og arbejdet med, er ødelagt; men en katastrofesituation er der altså ikke tale om.

Det Radikale Venstre mener, at det ikke er statens opgave at følge stormflodsskader op i mere end 2 måneder, hvilket også ville fordrer uforholdsmæssigt store ekstra ressourcer. Vi kan ikke støtte forslaget fra radikal side, og jeg skal meddele fra fru Sonja Albrink, at CD heller ikke kan støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte dette forslag til ændring af lov om erstatning for skader forårsaget af stormflod.

Hovedproblemet i lovforslaget er efter vores opfattelse, at det vil umuliggøre Stormflodsrådets behandling af de forskellige sager, hvis man bare kan nøjes med at anmelde en konstateret skade inden en vis frist, uden at tidspunktet sættes i relation til, hvornår stormfloden fandt sted, og Kristeligt Folkeparti kan derfor ikke støtte dette forslag.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må indrømme, at jeg er meget forbavset over den modtagelse, lovforslaget har fået. Det er måske, fordi ordførerne ikke har gjort den samme erfaring som jeg, nemlig været forbi de haver, som det omhandler, for så tror jeg, at man ville have set noget anderledes på det. For mig drejer det sig ærlig talt om nogle mennesker, som jeg mener er kommet uretfærdigt i klemme, fordi loven ikke gav fuld dækning på området.

Man kan selvfølgelig godt sige, at der ligger nogen lokalpatriotisme i det; det kan jeg da forstå på, at et par folketingsmedlemmer, nemlig hr. Jens Jørgensen og hr. Søren Hansen, på et møde, hvor vi blev stillet over for problemet, var meget velvillige. De blev bedt om at komme ud at se på det, og de sagde, at de godt kunne forstå det; ja, jeg fik nærmest opfattelsen af, at de ville være medforslagsstillere, så derfor regnede jeg ærlig talt med, at lovforslaget var gået lige igennem.

Ministeren og nogle af de øvrige ordførere kom med noget om, at udgifterne vil eksplodere. Må jeg ikke godt sige, at det er nogle penge, som de pågældende selv betaler igennem en forsikring, og det er vel rimeligt, når man betaler en forsikring, at man også har mulighed for at få sine penge tilbage, hvis der er behov for det.

Jeg ved, at i nogle af de pågældende haver har man haft anlægsgartnere ude at kigge på skaderne, og det er noget med udgifter på 20.000-30.000 kr. Selv om man trækker 5.000 kr. fra i selvrisiko, er det altså mange penge, og jeg synes, det er forkert. Folk kan da heller ikke tage højde for, at skaderne viser sig, efter at man sætter en frist med baggrund i et eller andet, der er nævnt i en eller anden avis. Jeg fattet det ikke, og de, som det går ud over, gør det heller ikke.

Flere af ordførerne har sagt, at staten ikke skal betale. Jamen det er jo ikke staten, der betaler, det er altså folk selv. Og ministerens eksempel med et sprængt rør på et eller andet tidspunkt har jo ikke noget med det her at gøre. Jeg troede ærlig talt, det var en forglemmelse, men jeg kan altså forstå, at jeg har været alene med den opfattelse.

Jeg har fremsat nogle bemærkninger om Storebæltbroens piller; jeg har også haft det fremme før under nogle andre debatter, og det kunne jeg godt bruge lang tid på at fortælle noget om, men der er ærlig talt mange, der har den samme opfattelse som jeg. Nu kan jeg forstå, at der er nogle, der ligefrem siger nej til forslaget med baggrund i, at jeg har skrevet det i bemærkningerne; men sagen er – og det ved de, der sejler på Storebælt – at de bropiller har altså haft en stor betydning for vandgennemstrømningen. De bremser vandgennemstrømningen. Det er der ikke nogen der vil acceptere. Man gør det samme i Øresund; men det skal jeg ikke gå videre ind i.